

(1926 – 1992)

BEKİR BERK

1926 ORDU doğumlu Avukat Bekir Berk Ağabey, 1951’de İstanbul Hukuk Fakültesi’ni bitirdi. 1973 senesine kadar İstanbul Barosu’na kayıtlı olarak avukatlık yaptı. 1958’de Isparta milletvekili Dr. Tahsin Tola’nın teklifiyle ilk defa bir Nur davasının vekâletini aldı. Hem de “Zübeyir, Sungur, Tahiri, Bayram, Ceylan...” gibi 10 ağabeyin maznun olduğu Ankara davasını... Daha sonraları Üstad Hazretlerini ziyaret eden Bekir Ağabey, Üstad Bediüzzaman Said Nursi’den büyük iltifatlar gördü.

O günden sonra, Bekir Ağabey dünyada eşi benzeri görülmeyen rekorlara imza attı. Meşhur “163. maddede”nin tam bir uzmanı olmuş, binlerce Nur davasında binlerce mazlumun imdadına yetişmişti. Hemen hepsinde de beraatlar aldı. Bekir Ağabey girdiği davalardan kat’iyen maddî bir menfaat görmedi.

“Belki sustururuz” diye, meşhur “1971 İzmir Sıkıyönetim Mahkemesi”nde onu da tutukladılar. Fakat yanlışlardı... O susmadı, bilâkis mahkemenin seyrini değiştirdi. Orada da beraat aldı.

Kaderin sevgiyle 1974 yılından itibaren Cidde Radyosunda programcı ve spiker olarak hizmet etti. 1989 yılında yaş haddinden emekli oldu. 14 Haziran 1992’de terhis tezkeresini alıp ebedî âleme intikal etti. Allah rahmet etsin!

Mazlumların ve masumların avukatı Bekir Berk

Mazlumların ve masumların avukatı Bekir Berk Ağabey Ankara’da kaldığımız dersaneye sıkça geliyordu. O günlerde, onun çalışma tarzına ve iş disiplinine yakinen şahit oluyorduk.

Kendisine bir oda tahsis ederdik. Saatlerce daktilosuyla çalıştığını hatırlıyorum. Ertesi gün gireceği mahkemelere hazırlanıyordu. Çok titiz, çok düzenli ve en küçük ayrıntıları bile ihmal etmeden hazırlanıyordu.

1971 İzmir Sıkıyönetim Mahkemesinde görülen Nurculuk davasının maznunlarından iki avukat: Av. Bekir Berk ve Av. Gültekin Sarıgül.

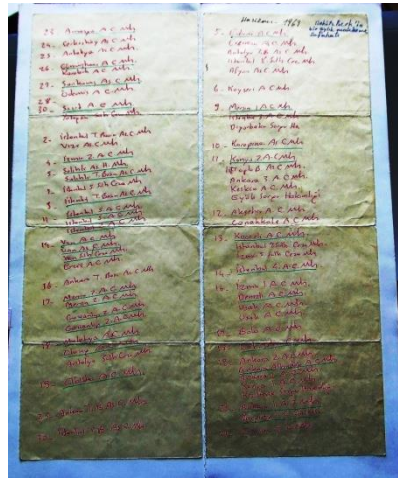
Katıldığı mahkemelere temiz kıyafetlerle dinleyici olarak bizim de iştirak etmemizi isterdi, biz de katıldık... Sadece “Allah’ı ve iman hakikatlerini anlatan Nur Risalelerini okudukları için hapse atılan, ceplerinde çakı bile taşımayan, asayiş bozucu hiçbir eylemleri olmayan, saf, masum ve vatanlarını çok seven bu insanların mahkemelerin soğuk ve soluk salonlarında görünce çok üzüldük ve sessizce ağladık.

Fakat!

Bu sahipsiz, hamisiz gibi görünen ve bu kasavetli mahkeme salonlarına getirilen garip insanların yanında birden cübbeli bir zat beliriverir... Rahat ve neticeden emin hareketlerle çantasını açar, dosya, belge ve dokümanlarını masasına yerleştirir... Sanki kendi evindeymiş de mahkeme heyeti misafirmiş gibi salona birden hâkim oluverirdi. Müthiş bir vukufiyet, bilgi ve hitabet ile birkaç dakikada kasaveti tam tersine çeviriverirdi...

Çoğu zaman yumuşak bir dille, öğretici-egitici bir tarzda, Risale-i Nurların maksat ve mahiyetini açıklar mahiyette savunmayı yapar... Bazen de eğer savcı zalimce ithamlarda bulunursa yeri göğü inleterek, şiddetli ve hiddetli ihtarla yapıp savunmasını.

Bizler de bu sefer sevinçten ağlar, mahkemeyi daha munis görmeye başlar, rahatladık. Böyle hukukçu bir ağabeyimizin varlığından iftihar eder, sanki kendimiz savunma yapmış gibi mesut olurduk...

Av. Bekir Berk'in kendi el yazısıyla hazırladığı, sadece 1969 yılının Haziran ayına ait Risale-i Nur davalarının listesi. Liste incelendiğinde, Haziran ayında 69 duruşmanın olduğu görülecektir. Bu duruşmaların çoğunun Ağır Ceza Mahkemelerinde olduğu Bekir Berk tarafından belirtilmiştir.

Mahkemeye mutlaka yetişiyordu

Bekir Berk Ağabey bu şekilde yüzlerce, binlerce mahkemeye yetişiyordu. Tabir caizse efsanevî bir avukattı. Her türlü zahmet ve zorluklara rağmen Türkiye'nin her yerine, her Nur davasına yetişiyordu. Kar yağdığında kızakla, yol kapandığında eşekle, bisikletle gittiğini duyuyorduk. Ama son anda, nefes nefese bile olsa mahkeme salonlarında beliriveriyor, Allah'ın lutfuyla muhakkak davaya yetişiyordu. 60'lı ve 70'li yıllarda o kadar çok Nur davası açılıyordu ki, Bekir Ağabey bazen saat farkıyla birinden öbürüne yetişiyordu...

Müdafaalarını hiç taviz vermeden, “Okumuyoruz, okumayacağız” demeden dedirtmeden, bilâkis “Âhîret hayatımızı kurtaran Nur Risalelerini okuyoruz ve okuyacağız” diye savunarak hep beraatlar alıyordu. Mübağalasız binlerce kere beraat aldı. Âdetâ Üstad'ımızın “Seni bana Allah gönderdi!” iltifatına mazhar oluyordu. O zamanlarda bir sohbette Sungur ağabeyin: “Bir kere bile olsa, o mahkemelerde, Bekir Bey gibi Risale-i Nurların hakkaniyetini haykırmak çok büyük bir hizmettir” sözünü hatırlıyorum. Ona binlerce kere haykırmak nasip olmuştu...

BEKİR BERK DİZLERİ ÜSTÜNDE ÜSTAD'A BAKIYOR...

Karabüklü Süleyman Aslan Ağabeyden dinlemiştim:

“Ben edebi Bekir ağabeyde gördüm. Şöyle ki: Üstad Hazretlerinin Ankara'ya gelişlerinde (1959) karşılayanlar arasında ben de vardım. Üstad arabada oturuyordu.

“Bizler ayakta beklerken, Bekir Berk Ağabey hürmet icabı dizleri üstünde Üstad'a bakıyor... Üstad arabada öteki tarafa baksa, Bekir Ağabey dizleri üstünde yürüyerek hemen o tarafa geçiyor... Üstad'ımız yine başını çevirse, Bekir Ağabey tekrar dizleri üstünde Üstad'ın baktığı yöne geçiyordu...”

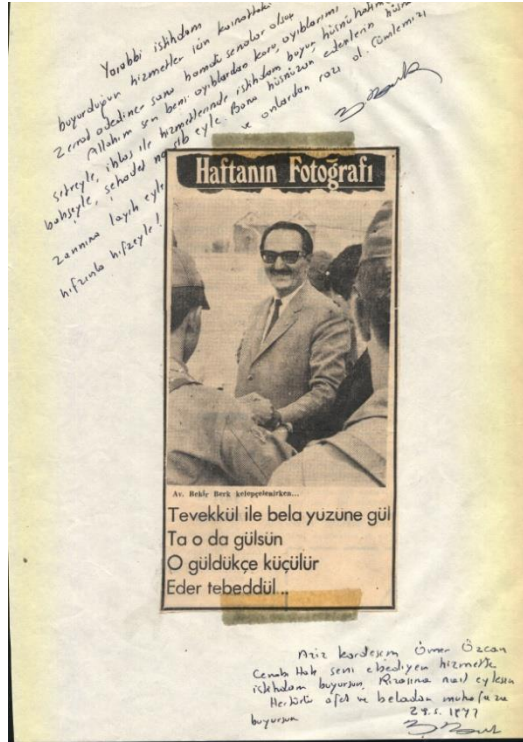
BEKİR AĞABEYİN VECİZ DUASI

1971 İzmir Sıkıyönetim Mahkemesi, memleket çapında bir heyecan uyandırmıştı. Bekir Berk de hapishanede suçlu(!) olarak yatıyordu. Bu dava belki de Risale-i Nur'un son büyük davasıydı... O senelerde Ankara'da talebeyim...

İzmir'e geldikçe hapisteki ağabeyleri ziyaret teşebbüsünde bulunuyorum, fakat bir türlü izin vermiyorlardı.

Ağabeyleri ziyaret edemedim ama mahkemenin bütün safahatını, fotoğrafları ile beraber gazetelerden günbirlik kesip dosyaladım. Sonradan kitap haline getirilen bu müdafaalar kalın bende bir klâsör haline gelmişti. Hâlâ saklarım... Mahkeme nihayete erip, yani çoğu beraat edip, bir kısmı da tahliye edildikten sonra 1972 senesi Mayıs ayında Bekir Berk Ağabey Ankara'ya kaldığım dersaneye geldi. Kendilerine dosyayı gösterdiğimde o kadar duyulandı ve o kadar memnun oldu ki, hemen kalemini çıkarıp ilk sayfasına şu duayı yazdı:

“Ya Rabbi! İstihdam buyurduğun hizmetler için kâinattaki zerrat adedince Sana hamd ü senalar olsun... Allah'im! Sen beni ayıplardan koru, ayıplarımı setreyle, ihlâsla hizmetlerinde istihdam buyur, hüsn-ü hatime bahşeyle, şehadet nasip eyle! Bana hüsn-ü zan edenlerin hüsn-ü zannına lâayk eyle ve onlardan razı ol! Cümlemizi hıfzınla hıfzıyla! Bekir Berk.” Aynı sayfanın sonuna şahsıma da bir dua yazma nezaketinde bulundu.

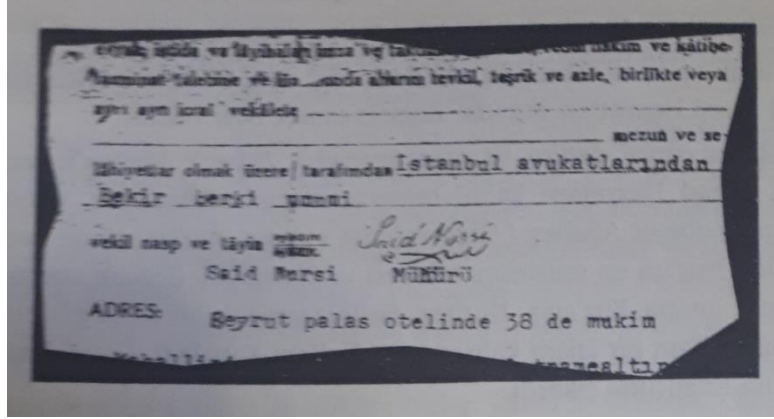

Avukat Bekir Berk'in el yazısı ile yazdığı dua. 29 Mayıs 1972 Ankara

ALLAH'A İLTİCA VE HİCRET ETMİŞ OLAN KARDEŞİNİZ BEKİR BERK

Bekir Berk ağabeye, Cidde Radyosunda spikerlik yaparken mektuplar yazdım. Her seferinde cevap vermek lütfunda bulundular... Hatta fotoğraflarını gönderdiler... Hâlâ sakladığım bu mektupların birini, oradaki yaşayış tarzını hülâsa ederek şöyle bitiriyordu:

“Ben içe dönük bir hayat yaşıyorum. Evden radyoya, radyodan eve, çarşıya, her cuma ve hafta arasında bir-iki defa Mekke-i Mükerreme'ye gidiyorum. Bunun dışında postahaneye, bir-iki arkadaşın evine ve iki günlük tatil olduğu zaman ise Medine-i Münevvere'ye gidiyorum... Allah'a iltica ve hicret etmiş olan kardeşiniz Bekir Berk-Cidde”

Said Nursi hazretlerinin 1959 yılında Ankara'da Beyrut Palas otelinde iken Av. Bekir Berk'e verdiği vekâletin Said Nursi mührünün görüldüğü kısım.